

Đi Úc Lần 2

Gần 2,000 khán giả Úc đã đến với Nguyễn Đức Quang lần thứ hai... Tặng 18,000 đô cho bệnh viện Queen Elizabeth, trẻ em VN khuyết tật và Hướng Đạo Việt Nam

Ghi Ký của Nguyễn Đức Quang

“Hoan hô anh Thuật cùng anh chị em, kết quả thật tuyệt- Hoàng Ngọc Tuấn- Theo quyết định chung của BTC, chúng ta có thể giúp cho: Queen Elizabeth Hospital 7,842.90 đô la; Trẻ em khuyết tật VN 4,000 đô la; Hướng Đạo VN 5,581.67 đô la” - Đó là email của HNTuấn gửi cho NĐQuang 11 tháng 6/2003.

Tôi đã nhận lời mời của Hướng Đạo Việt Nam (HĐVN) trở lại Úc lần thứ hai. Chuyến đi kéo dài 15 ngày với 3 buổi trình diễn ở các thành phố đông dân Việt là Adelaide, Sydney và Brisbane. Ngoài ra là một buổi phụ, sinh hoạt huấn luyện dành cho các giáo chức, trưởng HĐVN cùng các trưởng thanh niên tại Sydney. Đến Sydney ngày 23.5.2003 thì ngày hôm sau tôi đã có mặt tại Adelaide, một thành phố xa ở phía nam.

Trình diễn ở Adelaide

Tại đây, chương trình kéo dài khoảng bốn tiếng đồng hồ chia làm hai phần. Phần chính do 3 ca đoàn lớn trong vùng phụ trách. Khoảng hơn 400 khách đã tụ họp tại hội trường Woodville Townhall ở Adelaide để nghe và hát cùng với tôi. Đứng chung với những khuôn mặt ca hát nghệ thuật địa phương, với các ca đoàn Hy Vọng, Phao Lô Lộc, Gia Đình Phật Tử Pháp Hoa và nhóm vũ Family Day Care có những em bé xinh xắn. Tất cả tạo thành không khí hoành tráng sinh động, kéo dài từ 7 giờ tối cho đến tận 11 giờ. Buổi sinh hoạt đầu tiên lần này mang lại hứng khởi cho mọi người nhất là ban tổ chức, những người chịu bao khó nhọc chuẩn bị thật chu đáo cho chương trình ngày hôm ấy. Buổi văn nghệ trở nên sống động khi mọi người cùng tôi hát những bài hát chung. Tiếng nhịp tay, tiếng hát lớn từ dưới hội trường đã làm cho tất cả sống với nhau những cảm nghĩ và những hy vọng chói chang: Việt Nam Quê hương Ngạo Nghễ, Chuyện Quê Ta, Hy Vọng Đã Vươn Lên...” Tôi đã trở lại hát vòng thứ hai một số tình khúc mới trước khi chương trình chấm dứt vào lúc nửa khuya.

Khi dư âm những niềm vui còn vang vọng suốt đêm thì tôi đã lên máy bay trở lại Sydney mấy tiếng đồng hồ sau đó. Tôi phải lên đường sớm vì nhiều buổi sinh hoạt đang chờ đợi trong ngày hối hả này. Khoảng 2 giờ trưa, một buổi huấn luyện sinh hoạt trò chơi và ca hát dành cho các giáo chức và trưởng các đoàn thể thanh niên đã diễn ra ở sân trường Tiểu Học Cabramatta. Hình thái sinh hoạt đặc biệt này lần đầu tiên được đem ra quần chúng. Những người hằng lưu tâm đến sinh hoạt thanh niên được mời tới dự. Tôi được bắt tay với Trưởng T. Lộc và Fr. Hồng để thực hiện chương trình. Kết quả buổi sinh hoạt dự trừ chừng 70 người đã vượt lên hơn 120, mà một phần ba là những người lớn tuổi. Mọi người đã xúc động và đòi gia nhập các cuộc chơi tạo thành một không khí náo nhiệt hiếm có. Tôi chắc như thế vì nhìn trên khuôn mặt của các anh chị em tại chỗ, nét hờ hởi vui thích đã được kèm theo những tiếng gọi ơi ơi và các câu hỏi : “Chừng nào có sinh hoạt như vậy nữa”. Rõ ràng là một khao khát của giới trẻ, và một ao ước của những nhà sinh hoạt, một bên thiếu món ăn, một bên thiếu người tiếp tay.

Chương trình tại Sydney

Thứ bảy 31 tháng 5, chương trình Tình Ca Người Hát Rong 2 chính thức diễn ra ở Bankstown Town Hall. Hội trường lớn tại đây có sức chứa 1,100 chỗ đã từng gây lo âu lớn cho ban tổ chức. Hai năm trước tại hội trường Cabravale Diggers Club ở khu Cabramatta, Tình ca Người Hát Rong 1 đã thu hút khoảng 700

khách, tôi còn nhớ một số phải đứng theo bờ tường, một số ra về, bãi đậu xe bị tràn ngập gây cho nhóm an ninh của nơi này bao chuyện nhức đầu. Có lẽ đó là cái lý do thúc đẩy ban tổ chức lần này mạnh tay... đi tới luôn bác tài!

Chương trình khai diễn đúng 7 giờ 40 phút, trễ mất 10 phút, đúng lúc các hàng ghế dưới lầu của hội trường đã đầy với khoảng 900 chỗ. Chương trình năm nay có ban Hợp Ca Bốn Phương, ban hợp ca Bách Hợp (của Hương Đạo), ngoài ra là những tiếng hát rất trẻ dưới sự trông nom của một nhạc sĩ tài hoa tại địa phương là anh Hoàng Ngọc Tuấn. Anh là một giáo sư âm nhạc, là một tay guitar hiếm hoi. Chính anh là người bảo đảm chỉ dùng 2 cây guitar thay cho cả giàn nhạc để bao bọc một sân khấu lớn lao như thế này. Sự hưởng ứng nồng nhiệt của khán giả nói lên sức hấp dẫn của tiếng guitar Hoàng Ngọc Tuấn.

Sydney tự hào là một chương trình hoàn toàn trình bày nhạc Nguyễn Đức Quang với 30 tiết mục dưới sự giới thiệu độc đáo của 2 MC Vũ Nhuận và Khiết Ngân. Hai người giới thiệu chương trình này hình như rất “thấm” tiếng nhạc của tác giả, họ nhớ từng lời ca, từng bài hát và lời giới thiệu làm hội trường sinh động từng hồi.

Chương trình hôm ấy đã diễn ra một cách hoàn hảo, không một ngập ngừng, không một chờ đợi nào. Sau ban Bốn Phương mở màn bằng VN Quê Hương Ngạo Nghễ, ban Bách Hợp nối liền Duốc Hồng Tuổi Trẻ và Về Với Mẹ Cha thành một liên khúc. Trưởng ban tổ chức chuyển lưu diễn này, Trưởng Nguyễn Văn Thuấn đã có dịp ngỏ lời cảm tạ. Anh nói về ý nghĩa chuyến đi, ngoài mục đích tạo thêm một sinh hoạt văn nghệ vui tươi hầu góp phần bảo tồn tiếng Việt, lần này còn nhằm gây quỹ cho Queen Elizabeth Hospital, trẻ em khuyết tật tại VN và cho chính Hương Đạo Việt Nam nữa. Kế tiếp đó, khuôn mặt mới tinh là Diêu Linh đã bước vào giòng nhạc với Chiều Qua Tuy Hòa để sau đó, tôi bước vào phần đầu với một loạt 5 ca khúc nhận thức và sinh hoạt. Hội trường âm lên tiếng hát của đám đông và hát thật khỏe qua các bài Hy Vọng Đã Vươn Lên (cùng ban Bốn Phương), Tiếng hát Tự Do, Cho Đồng Bào Tôi, Chuyện Quê Ta. Cái dấu ấn mạnh mẽ nhất trong chương trình nhạc tuổi trẻ và quê hương là phần hát chung này.

Tiếp sau đó là những bài Vì Tôi Là Linh Mục với Vũ Trọng Khải, Bên Kia Sông với Nghi Linh rồi Đức Thảo với Thiên Thu, Lệ Mai với Sóng Việt, Vi Nguyễn với Ruồi và Kên Kên, Vũ Hùng với Vỗ Cánh Chim Bay .. Chen giữa những ca khúc này, Vũ Nhuận bỗng rời khỏi lãnh vực giới thiệu để hát bài Lũ Chén Dĩa Có Tội Tình Gì làm hội trường gần vỡ trong tiếng cười. Đây là một bài sinh hoạt dịp cưới hỏi của các thanh niên, một ca khúc nghịch ngợm rất ít được phổ biến. Bài hát gần như đã thất truyền. Tôi đã ngẩn ngơ nghe lại ca khúc mình và không thể ngờ là nó lại thành công đến như vậy. Trưởng hợp tiếng hát Lệ Mai tiếp sau đó cũng gần như vậy. Tiếng hát điêu luyện của cô đã đưa bài Sóng Việt từ một bài hát toán (bài hát chính thức của toán Tráng Sóng Việt thuộc đạo Cửu Long) thành một bài trình diễn hoàn hảo cũng gây ngạc nhiên cho tôi không kém. Những rung động trong tôi lúc ấy là những sự bật dậy của một sự sống, một hồi sinh, một lấy lại được những gì mình tưởng đã đi xa. Kế tiếp đó là bài Bên Kia Sông. Bài này gợi lại cho tôi những kỷ niệm lớn ở Úc. Chuyển đi lần trước tôi gặp Quỳnh Trâm ở Melbourne, người đã hát khúc ca này như một lịch sử. Cô bé đã đem lại cho Bên Kia Sông những hơi thở lạ lùng, mới mẻ, trong vắt và có thể nói là bất hủ. Ngay khi tôi đem về giới thiệu với Thăng ở Webduca, anh chàng nghe đi nghe lại đến ngẩn ngơ. Hiện nay tiếng hát ấy còn được lưu giữ ở trên web Duca. Lần này Tuấn giới thiệu với tôi Nghi Linh, thoáng nghe tôi không chú ý lắm. Nhưng hôm nay, ngồi dưới sân khấu để nhìn và nghe cô bé này hát tôi giật mình. Một khám phá mới nhất, một sức trẻ mát dịu và vóc dáng thật đẹp hơi sầu khiến cho ca khúc đượm chất vui man mác hơn bình thường. Nghi Linh với Bên Kia Sông có thể nói là dấu tích lớn trong buổi trình diễn đó và trong chuyến đi lần này của tôi.

Sau đó, tôi đã trở lại với một loạt tình ca mới, hội trường được dịp thoải mái qua những lời trình bày thật vui tươi và ngộ nghĩnh cùng với những ca khúc ngộ nghĩnh của tác giả. Tôi không dấu giếm gì vì nhận được nhiều tình cảm từ chuyến đi Úc lần trước mà viết nên những bài tình ca này. Cho nên bà con ở đây được nghe trước. Nhiều người nói không thấy Nguyễn Đức Quang hồi trước, mới đó có một Nguyễn Đức Quang Bên Kia Sông mà bây giờ thì đã

đi đâu mất rồi. Nhưng khán giả đã thú vị với Về Đây Nhé, với Có Những Khi và đặc biệt với Về Con Phố Xưa, nao nao, mang mang.

Chương trình năm nay cũng có Bảo Khánh. Tiếng hát Sydney này lần trước đã phải nhường bài mình yêu thích nhất cho Vũ Trọng Khải, lần này Bảo Khánh được hát bài Cầm Nhau rất như ý. Quý Hiếu chọn Mùa Thu Lại Đi, một bài mới, trong kỳ này. Giọng hơi đục, rất mạnh, tiếng hát này tạo được ngay những tín hiệu tốt. Nhưng kế tiếp đó là bé Tú Phương đã nững nịu bài Chỉ Tại Anh (thơ Nhất Tuấn) gây nhiều ngạc nhiên.

Hội trường nhộn nhịp lên vì MC Vũ Nhuận đã ôm micro tuyên bố bắt đầu cuộc đấu giá. Họ chọn được cà vạt của tôi. Cuộc trả giá gay go và chiếc cà vạt này đã rơi vào tay một anh bạn trẻ trả 750 đô. BS Lâm Kim Loan người ra tiếng đầu lại đồng ý tặng thêm 500. Giá chiếc cà vạt lên tới 1,250 đô góp vào quỹ thêm một khoản tiền thật đáng kể.

Ở phần cuối cùng, bản hát chia tay kéo dài hơn 15 phút đi từ Đường Việt Nam tới Việt Nam Quê Hương Ngạo Nghễ. Lúc đó đồng hồ chỉ 10 giờ 55 giờ địa phương.

Trình diễn ở Brisbane

7 giờ sáng hôm sau chúng tôi lại lên đường đi Brisbane. Khoảng giờ nghỉ của tôi những ngày cuối tuần nó cứ co lại, như đêm qua chỉ còn có 5 tiếng. Năm nay tôi không ghé Melbourne, bù lại ông Thuất lại đưa tôi tới Brisbane. Quãng đường nghe nói xa hơn, nhưng những hình ảnh đầu tiên từ phi trường tới chỗ trình diễn cho tôi cái cảm giác mình lại về Vũng Tàu xứ biển. Chung quanh nhà cửa đất đai rộng rãi, nhiều trang trại hay nhà trồng trọt nằm ngay giữa các khu nhà thành phố, tôi nghe anh Đức chỉ cho thấy như vậy làm tâm hồn mình cũng dịu lại.

Tờ quảng cáo trên báo ghi là 3 giờ chiều nay bắt đầu trình diễn nhưng người bạn trẻ tên Đức này cho biết là Ban Tổ Chức đã dời lại sớm hơn 1 tiếng thành ra 2 giờ! Tôi và ông Thuất thấy tóe lửa, thường người ta dời xa hơn để dễ tổ chức chứ ai lại dời sớm hơn! Chúng tôi được ghé Seafood Palace Restaurant, địa điểm tổ chức. Thật khó mà nghĩ rằng có thể đông khách vào một giờ bắt đầu lễ cờ như vậy.

Thế nhưng đúng 2 giờ 5 phút chương trình bắt đầu, nhìn quanh nhà hàng thì đã chật chội. Ông Chủ Tịch cộng đồng, các giới chức trưởng các đoàn thể, quý vị Linh Mục ở các giáo xứ đông đủ nơi này! Thật là tài tình cho nhà tổ chức Nguyễn Công Danh. Anh giới thiệu ông chủ tịch Cộng Đồng Queensland Trần Hưng Việt nói về buổi tổ chức, về chương trình và về tác giả rất gọn gàng đầy đủ.

Và sau đó là vào chương trình. Những Im lặng Là Đồng Lõa, Bên Kia Sông, Thiên Thu, Chiều Qua Tuy Hòa, Vì Tôi Là Linh Mục cho đến Sóng Việt, Người Yêu Tôi Bệnh, Xương Sống Ta Đã Oằn Xuống, Người Anh Vĩnh Bình, Lìa Nhau đều được các giọng hát tại đây trân trọng trình bày. Những nét độc đáo nổi bật qua cung cách trình bày của Cung Đàn, Hồng Hải, Đào Hoàng Nga và BS Nguyễn Kế Hòa thật là đặc sắc. Những giọng ca được anh Danh cho biết là hàng đầu của Brisbane cùng với lời giới thiệu của Ngọc Hân nhẹ nhàng đã giúp mọi người tìm thấy những ý nghĩa của các bài quê hương, những khúc nhạc đấu tranh, hoặc có khi là khúc nhạc tình dịu dịu của một tác giả. Brisbane có một cố gắng hết mức khi bao bọc hết các bài hát của tôi trên các thể loại. Trong phần trình bày dành cho tôi, tôi lại có dịp mời tất cả cùng hát vang lên một cách rộn ràng: "Tự Do, Tự Do- cho dân giàu cũng như dân nghèo ở khắp nơi - Tự Do, Tự Do, Tự Do cũng như hơi thở người ơi!" Và "Ôi quê hương ơi đẹp tươi đứng trong trời đất. Ta yêu quê ta thì đâu có bao giờ mất- Yêu giống nòi mình lắm than mãi rồi, Yêu khiến lòng chẳng biết sao nguôi". Tôi không biết khán giả nơi này có từng hát cộng đồng, hát chung lần nào chưa, nhưng cứ nghe tiếng mọi người bên dưới tôi hiểu rằng lối sinh hoạt này, cách để cùng nhau hát chung này, chẳng phải là một chuyện không thể làm được. Chuyện này làm tôi nhớ đến những chuyến đi xa, như một lần ở Oklahoma. Lần ấy khi tôi bước ra cùng Ngô Mạnh Thu, khán giả cười ồ, các ông các bà cứ ngỡ chúng tôi ra trám chỗ trước khi tới các cô ca sĩ. Thế rồi họ không ngờ bị cuốn hút vào các bài dân ca thật vui, vỗ tay theo, hò theo, hát theo. Họ đi vào một chương trình ca hát chung lúc nào không biết. Khi chia tay, mấy vị lớn tuổi đứng lên nói, "chúng tôi đâu ngờ mình sinh hoạt ca hát với nhau vui như vậy, xin các anh ở lại mình hát thêm". Hôm nay, tại Brisbane cũng vậy, và

chúng tôi cũng không thể ở lại hát thêm được, chúng tôi phải trả lại địa điểm cho nhà hàng đúng 6 giờ 5 phút. Tôi không thể ngờ mình lại có tới 4 tiếng ca hát như thế, nhanh quá.

Tôi ở lại Brisbane thêm 1 ngày để đi Gold Coast và thưởng thức cho hết màu sắc và hương vị của miền nắng ấm này.

Chuyến lưu diễn Úc lần thứ hai của tôi mang lại kết quả thật lớn, lớn hơn điều mong đợi của tôi và của các Ban Tổ Chức. Ông Thuật có hỏi tôi tại sao. Tôi cho rằng ở chỗ mọi người đều ra sức, đều đã biết nó một lần rồi, đều thêm khát có lần nữa. Chính kinh

nghiệm đã giúp ban tổ chức nào cũng làm việc dễ dàng hơn lần đầu mà kết quả tốt hơn. Nếu chúng ta đã ước mong làm việc này để “Giúp Ích” thì điều cần thiết vẫn là phải “sẵn sàng”. Sự chuẩn bị kỹ lưỡng và đầy kinh nghiệm đó đã làm cho khán thính giả và cho chính tôi một niềm xúc động đáng kể khi trở lại xứ Úc, khi trở lại viết nhạc và sinh hoạt. Tôi về tới Mỹ ngày 5 tháng 6, 2003, xin để lại một tiếng “A” thật lớn cho các bạn cùng sinh hoạt và nhất là cho Hướng Đạo Việt Nam tại Úc, đoàn thể đã tổ chức thành công chuyến hát rong này.

Nguyễn Đức Quang

Thơ

của Nguyễn Hoàng Lăng Du

Thám du

Manh lều vải, chiều nay căng với gió
Ba-lô ta tuổi trẻ vốn đong đầy.
Trên đỉnh lạ, một khung trời rộng mở.
Xin trả đời bụi bặm dưới chân mây.

□□□□□□

Nói với đôi giày.

Tạ ơn người đôi giày bên góc tủ,
Đã đưa ta đi khắp bốn phương trời
Hồn phiêu du bên muôn ngàn hoa nở
Nên quãng đời khốn khó vẫn vui tươi.

□

Đua Thuyền

Trên sông rộng băng băng lướt sóng.
Lũ chúng ta hăng hái vững tay chèo
Cờ phất phới lưng trời tung gió lộng.
Rồi hai bờ vang động tiếng ai reo.